

Sindirimle Birlikte Asite Dönüşen Sıvı

Midenin çalışma sistemindeki tek planlama örneği bu değildir. Daha önce de belirttiğimiz gibi insan vücudunda öyle kusursuz bir sistem vardır ki, her türlü ihtimal için gerekli olan tedbirler daha en baştan alınmıştır. Örneğin mide boşken içinde sindirim asitlerinin bulunması -her ne kadar mide mukus tarafından bu asite karşı korunuyor olsa da- mideye bir süre sonra zarar verecektir. Bu nedenle boş olduğu zamanlarda midenin içinde sindirim asitleri bulunmaz. Dolayısıyla midenin zarar görme tehlikesi de ortadan kalkmış olur. Boş midenin içinde "pepsinojen" isimli, sindirme özelliği olmayan bir enzim bulunur. Ancak mideye besinlerin gelişiyle birlikte, mide hücreleri HCL (hidroklorik) asit isimli bir sıvı salgılamaya başlar. Bu sıvı boş midede bulunan pepsinojenin yapısını aniden değiştirir ve "pepsin" isimli, çok güçlü bir parçalayıcı enzime dönüştürür. Bu da midedeki besinleri hemen parçalar. Mide boşken tamamen zararsız olan bir sıvının, midenin dolmasıyla birlikte çok güçlü bir parçalayıcıya dönüşmesinin, bilinçsiz tesadüflerle ortaya çıkamayacağını anlamak için biraz düşünmek yeterli olacaktır. Tesadüfen bir maddenin başka bir maddeye üstelik de her seferinde tam doğru formülü tutturarak dönüşmesi kesinlikle mümkün değildir, ki bu işlem bütün insanlarda her yemek öncesinde gerçekleşmektedir. Bu durum tesadüf gibi basıboşluğu temsil eden bir kavramı tamamen konu dışında bırakmaktadır.

Mide hücrelerinin ne zaman hangi maddeyi salgılayacaklarını bilen, hücrelerin yerli yerinde hareket etmelerini sağlayan, asitlerin salgılanma zamanlamasını ayarlayan bir güç olduğu açıktır. İnsan bedenine hakim olan bu güç tüm evreni, evrendeki bütün canlıları, insanları yaratmış olan Allah'tır. Allah'ın yaratmada hiçbir ortağı yoktur.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/sindirimle-birlikte-asite-donusen-sivi>